

Szerkesztési iroda:
Nagy-Becskek,
Zápolya-utca 1-6 szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felhívások intézendők.
Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felolós szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Nagybecskerek, 1899.

XXVIII. évfolyam. 268. szám.

Egész évre ——— 12 ft.
Félévre ——— 6 „
Negyedévre ——— 3 „
Egy hóra ——— 1 „
— Egy szám ára 4 kr. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el
azonkívül az összes hirdetési
irodáknban.

Megjelenik

vand- és ünnepnapok kivételével
mindennap este 6 óráig.

Szerda, november 22.

A sebhedt pont.

Budapest, november 22.

(P. C) A sebhedt pont, magától ért-
hető, hogy a kvóta az. Olyan valami,
amiben senkinek sem telik öröme s ami
körüli mindegyik érdekelt fél azt hiszi,
áldozatot hoz. Pont, amely sebhedt, az
volt és az lesz, a meddig Ausztriában az
államrombolás tart és az irántunk való
méltányosság szelleme a lelkekbe bevonul
A negatív megoldással, mely a két kül-
döttség tárgyalásainak eredményeképp je-
lentkezik, természetesen senki sincs meg-
elégedve. De Magyarországnak azok a
tényezői, melyeknek működése itt figye-
lembe jött, ezuttal nem engedhették meg
maguknak azt a fényűzést, hogy tetszetős
megoldást keressenek. Az ő utjokat két
szigorú szempont kijelölte. A monarchia
érdekeire való tekintet és a magyar állam
financiális teljesítő-képessége ez a két
szempont.

A monarchiának kétségtelenül hasz-
nára lett volna, ha a küldöttségek meg-
tudnak egyezni. Eltekintve attól, hogy a
korona által való döntés a törvény inten-
ciója szerint csak expediens, melynek al-
kalmazása nem szabad hogy szabálylá-
 legyen, a küldöttségek által megállapított
kvótának némi kilátása lett volna, hogy
az osztrák birodalmi gyűlés, züllött visz-
onyai dacára, elfogadjja. Ez esetben tíz évre
megállapított kvótának lett volna, ami a
monarchia közjogi szerkezete állandóságá-
nak szempontjából kétségkívül értékes
vívány lett volna.

A magyar küldöttség komoly törek-
vése ez irányban tényleg nem hiányzott.
Oly áldozatkészséggel, melyet ez a nagy
érdek inspirált, lépésről-lépésre beleegy-
zett első ajánlata lényeges emelésébe any-
nyira, hogy utoljára már csak 1/4 száza-
lékos különbség maradt. Azt remélte a

magyar küldöttség, hogy előzékenysége
által az osztrák álláspontot hasonló áldo-
zatkészségre indítja. Hisz nem Magyar-
ország az, hol a politikai zavarok kivána-
tossá teszik a kvóta kiválasztását a par-
lamenti chaosból. Nálunk béke és egyet-
értés uralkodik és a kvótaseb évenkénti
felfakadása nem a magyar államtestet f-
nyegeti vérmérgezéssel. Ausztria volt első
sorban köteles a kvóta állandóságáért ál-
dozatot hozni, mert az ő sinlődése szab-
adt volna meg ezáltal a folyton megújuló
visszaesések forrásától. Osztrák részről —
sajnos — nem viszonzták előzékenysé-
günket; a bécsi urak megálltak a 34 1/2-
nél és semmiféle tekintet által nem lehe-
tett őket rávenni, hogy lejjebb szálljanak.
Joggal kijelenthetjük, hogy Magyarország
elment a lehetetlenek határáig, hogy biz-
tosítsa a monarchia részére azokat az ál-
dásokat, melyek a kvóta állandóságából
erednek.

Tovább mennünk nem volt szabad,
mert különben ellenmondásba jövünk a
magyar állam finansziális életfeltételeivel.
És nem létezik együgyűbb valami annál
a dühvönitáznál, melyben a bécsi sajtó
kitör azon való fenekedésében, hogy Ma-
gyarország 1/4 százalék miatt szakításra
engedre jutni a dolgot. Ha az a teher-
maximum, melyet Magyarország elbir, a
34 1/2, számban jut kifejezésre, akkor édes
kevés különbséget tesz az, vajjon a többlet
1/4 százalékra, vagy ezerszer többre rug.
Amit valaki nem bir el, azzal nem szabad
magát megterhelnie. A maximális meg-
terhelés fizikai törvénye a politikai élet
ben is érvényes; és aki beléje ütözik,
az a saját összeroskadásán tanulja meg,
hogy semmiféle testnek sem szabad teher-
hordási képességén túl megterhelnie magát.

Ha továbbá az 1/4 százalék, melyről
szó van, valóban csekélység, akkor Ausz-
triát illette volna, hogy ezt a lappaliát

még feláldozza. Hisz Ausztria az a szer-
ződő fél, amelyik kap és azon, hogy valaki
kevesebbet kapott, még senki sem ment
fönkre, míg ellenben már nagyon sokan
le örtek, mert erejüket meghaladó kiadá-
sokba verték magukat.

Magyarország lelkiismerete nyugodt.
Áldozni akartunk; de magunkat feláldoz-
nunk nem szabad.

Uj képviselő. Máramaros-Szigetről jelentik: Lator
Sándor alispánt tegnap az elhunyt Urányi Imre utódjaként
szabadelvű programmal egyhangulag képviselővé választák.

HIREK.

Tájékoztató.

December 11. Közig. biz.

A gőzfürdő mindennap reggeli 6 órától délig
az urak részére nyitva van; hölgyek részére kedde-
és pénteken d. u. 5 1/2 óráig; ugyanazon napokon 6-tól
8-ig este urak részére is. A kád-fürdő egész nap este
7 1/2 óráig nyitva marad.

— A honvédség köréből. Pacor Vilmos al-
tábornagy a nagybecskereki honvédszázalaj
megszemlélése végett tegnap este városunkba
érkezett. A szemlélet ma délelőtt tartotta meg
s a déli vonattal már visszautazott székhelyére,
Szegedre.

— Az ügyvédi kamarából. A temesvári ügy-
védi kamara közhírré teszi, hogy dr. Pollák
Gyula ügyvéd Perlasz székhelyiül az ügyvé-
dekről vezetett lajstromba folytatólag felvétellett.

— Plébánosválasztás Temesvárott. Desseffy
Sándor megyés püspök tegnap küldte meg a
temesvári polgármesteri hivatalnak a jözsé-
városi plébániára szóló pályázatokat. A megürese-
dett állásra hárman pályáztak: Hettrich Jakab
kisteremiai plébános, Láng Dávid püspöki szer-
tartó és Magyary Pál theol. tanár. A város kö-
zönsége nov. 27-én választ e három jelölt között
jözséfvárosi plébánost.

— Eljegyzés. Nagy Győző, a szegedi 5.
honvédszázalagvezető ezredese, a kit Nagybecske-
reken is széles körökben ismernek, eljegyezte
Reményi Irma urhölgyet Budapestről.

A „TORONTÁL“ tárcája.

Hasztalan kerüllek.

Hasztalan kerüllek, hiába kerülsz el,
Egymásért rajongunk örökifju tüzzel . . .
Miért is tagadnók ezt a nagy szerelmet,
Mely emberi szivben mására se lelhet —
Minek is keresnők, hogy hol van az éden,
Mikor itt találjuk egymásnak szemében?

Nem titkolom eztán, megvallom anyádnak,
Egő szerelemmel vagyok én irántad,
Te vagy a lelkemnek minden hangulatja,
Kezembe a lantot a te hangod adja,
Célja vagy jövőmnek, éltem reménysége, —
Adjon ide nékem, adjon ide végre!

Te se tagadd többé . . . a szemedből látom,
Hogy téged is elfog ez a bűvös álom,
Tudom, hogy szivedben ott ragyog a képem —
Hogy szeretsz, óh sugd meg bizalommal nékem,
Senkinek se mondom, ugy magamba zárom:
A jó Isten tudja csak a boldogságom . . .

S ha anyád megtudja, hogy szeretjük egymást,
Egymás kezét fogjuk, nevét sugjuk folyvást, —
Majd meglátod, édes, hogy előtör könyje,
Reszkető kezével, hogy megáld örökre:
Oh, mekkora lészen hármunk boldogsága,
Hogy azontul egy se marad köztünk árva!

G. Vihar Béla.

A vak koldus.

— Guy de Maupassant hagyatékából. —

Miért örülünk annyira az első tavaszi nap-
fénynek? Miért önt belénk a földet megújult
elárasztó aranyos napsugár új életkedvet? Az
ég olyan kék, a pázsit olyan zöld, a házak olyan
fehérek; a szemekink elragadtatva fogadják be
ezeket a színeket, hogy lelkünk boldogságra
váltsa át őket. S tácolni, futni, énekelni jön
kedvünk; gondolataink olyan vidámak, olyan
könnyűek; szivünk gyengéden kitarul: szeretnők
átölelni a napot . . .

Csak a vakok ülnek eltoppult lélekkel a
házak előtt, örök éj fogja körül a lelküket.
Nyugodtak, mint mindig, még a kacagó sürgős-
forgás közepette is s unatlanul kutyájukat szidják,
mely játszani, ugrálni szeretne. Ők nem értik
ezt . . . Csak mikor napnyugtával eljön értök
a kis testvérük, hogy kézenfogva hazavezesse
őket; akkor szólalnak meg:

— Ma nagyon szép idő lehetett! Lulu
folyton játszani akart, nem maradt nyugton
mellettem.

Ismertem egy olyan embert, kinek egész
élete az elgondolható legkeservebb kinszenvedés
volt. Parasztfiu volt, egy normandiai bérliő
gyermeke. Mig az apja, meg az anyja élt, addig
csak gondoskodtak róla valahogy, nem kellett
mást szenvednie, csak vakságának átkát; de
mikor az öregek elhaltak, megkezdődött vértanu-
sága. Egyik nőtestvére vette magához, de a ház-
nál mind úgy bántak vele, mint a más kenyerén
élő koldussal. Nem volt ebéd, hogy fel ne
panaszolták volna neki az ételt, hogy lomhának,
ingyenélőnek ne mondták volna; s bár a sógora
kicsalta tőle az örökséget, csak éppen levest
adtak neki, hogy éhen ne haljon.

Az arca fakó volt; a két szeme csillaga

ugy fehérett, mint az ostya. Közömbösen viselte
a szitkokat, összehuzta magát, hogy az ember
azt gondolta volna, nem is érez semmit. Nem is
ismert szidáson kívül mást. Az anyja mindig
durvábban bánt vele, mint a testvéreivel és soha
sem szerette; falun kártékonyak tartják azt, an-
nak hasznát nem lehet venni és a paraszt szeretné
minden nyomoréknak kitekerni a nyakát.

Amint a világtalan megette levest, felállt
és nyáron kiült az ajtó elé, télen meg a kályha-
zugba, aztán ott maradt estig. Meccanás nélkül
ült egész délután, csak a pillái reszkettek meg
néha idegesen, mikor lezárta kialudt szemeit.
Volt-e lelke, esze, teljes öntudata? Ezt sohasem
kérdette senki.

Igy folyt az élete egypár esztendőn át. De
lelki topplottsága és teljes hasznavehetetlensége
végre is elkészerítették rokonait s a vakságverte
fiu csakhamar gunytárgyává lett, valami olyan
torz vértanuvá, kinek feje felett vihogva öntötte
ki durva környezete a veleszületett aljasságot és
barbár jókedvet. Minden otromba tréfát meg-
csináltak vele, ami csak egy vakkal lehetséges.
S hogy megvegyék a bőrén az étel árát, a roko-
nai valóságosan mutogatták, a szomszédok előtt
követték el vele csufolódo tréfaikat.

Erre a mulatságra összesereglett a szomszéd-
ságból minden paraszt: szájról-szájra járt az eset-
len tréfák hirt s a majorság udvara minden
este tömve volt kíváncsiakkal. Behozták a vak-
nak egy tányéron az ételt, aztán egy kutyát,
vagy egy macskát tettek az asztalra. Az állat
hamar észrevette a vak fiu tökéletlenségét, las-
san az ételhez lopózkodott s szép csendben
nagyokat nyelt belőle, míg a csámcsogása el nem
árulta. A szegény világtalan akkor tétován kezdett
hadonázni a kanálával, de az állatban nem tudott
kárt tenni.

Hangos röhögés, dobogás, kiabálás követte

— **Városi vegyész Nagybecskereken.** A városi egészségügyi bizottság elnöke követhető meghívót teszi közzé: A városi egészségügyi bizottság összes tisztelt tagjait ezennel megkeresem, hogy a f. hó 25-én délután 3 órakor a városháza nagytermében tartandó bizottsági gyűlésen annál számosabban megjelenni sziveskedjenek, mert az itt létesíteni javasolt vár. vegyész intézmény fogja, a folyó ügyeken kívül, a tanácskozás főfontosságú tárgyát képezni. Menczer Lipót, bizottsági elnök.

— **Halálozás.** Mint őszinte részvétellel értesülünk Hiller József polgártársunk neje, szül. Rosenfeld Cécilia, 75 éves korában, rövid szenvedés után elhunyt. Az általános szeretetben és közbecsülésben álló urnő halála a legszelebb körökben kelt fájdalmas érzést. Egyike volt azoknak, a kik nem a nagyvilági szereplésben keresik a boldogságot, hanem megelégednek a családi tűzhely melegével s szerető gyermekek, unokák körében élnek a számukra kiszabott életet. Legyen neki könnyű a föld. A halálozásról a következő gyászjelentést vettük:

Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, hogy a legjobb feleség, anya és nagyanya Hiller Cécilia szül. Rosenfeld a mai nappal rövid szenvedés után élte 75-ik és boldog házasságának 40-ik évében jobb létre szenderült. A temetés izraelita szertartás szerint f. hó 23-án d. u. 2 órakor fog megtartatni. Béke lengjen porai felé! Hiller József, mint férje. Reitzer Lajos, Reitzer Laura férj. Mayer, Reitzer Emma férj. Wechsler, Hiller Arnold, Hiller László, mint gyermekei. Reitzer Fanni, Hiller Jenni szül. Goldstein, Hiller Mariska szül. Tihanyi, mint menyei. Mayer Henrik, Wechsler Ede, mint vejei és számos unokái.

— **A magyar kegyes-tanítórend névtára.** Egy csinos kötet fekszik előttünk: a kegyesrendiek 1899—1900. évre szóló névtára, amelyből a következő adatokat tudjuk meg. A kegyes-tanítórend alapítója calasanti szent József. A rend jelenlegi helyettes főnöke Magyar Gábor c. kir. főigazgató, a Ferenc József-rend lovagja, Szeged sz. kir. város díszpolgára. A rendi kormánytanács áll 10 tagból. A középiskolai rendi hittanórokot képező bizottságok a póttagokkal együtt 16-an vannak. Rendházaik vannak a szerzetnek Budapesten 63, Debreczenben 5, Kecskeméten 43, Kisztebenben 5, Kolozsvárott 46, Léván 12, Magyaróváron 7, Máramaroszigeten 4, Nagybecskereken 6, Nagykanizsán 13, Nagy-Károlyban 16, Nyitrán 8, Podolinban 4, Privigyén 4, Rózsahegyen 27, Sátorlajauhelyen 13, Selmezbányán 5, Szegeden 22, Szent-Györgyön 6, Tatán 6, Temesvárott 13, Trencsénben 7, Vácztott 43 és Veszprémben 14 taggal. Aldozópap van közöttük (1 gyémánt- és 10 aranymisés) 252, tinnépélyes és egyszerű fogadalmas növendék 105, fogadalmat nem tett 8, újoncnövendék 27.

a vak fiu bizonytalan mozdulatait, a nézősereg ujjongva toladott az asztal körül, míg a megtérfált fiu balkezevel védőleg fogta körül tányérját és úgy evett.

Aztán ócska dugaszt, forgácsot, leveleket, sőt alomszalmát szórtak az ételébe. Végezetül pedig, mikor megunták a tréfát, a sógora fel-dühödve azon, hogy neki kell eltartani, rárohant és verni kezdte. Akkor meg azon nevettek, hogy milyen ügyetlen mozdulatokkal iparkodik elhárítani az ütéseket. Kitaláltak egy új játékot vele, a nyaklevesest. Béresgyerekek, szolgálók egymásután estek neki és pofozták. A vak fiu pillái ilyenkor valóssággal vonaglottak s a szegény előrenyújtott karokkal sietett el helyéről, hogy senki hozzá ne érhesen.

Végre koldulásra kényszerítették. Vásárnapján kiállították az utcasarokra s amint lépéseket, vagy kocsizörgést hallott, le kellett vennie a kalapját és alamizsnáért könyörögnie.

A falusi nép fősvény; sokszor hetek elmultak, hogy egy krajcárt sem hozott haza. Sógornak gyűlölete a végtelenségig, az irgalmatlanságig fokozódott. S ez lett a világtalan fiu halála.

Egyszer télen, mikor gyilkos hideg volt s a földet vastagon borította a hó, sógora kivette kora reggel egy távoli országra, hogy ott kolduljon. Ott hagyta s mikor leszállt az este, azt mondta az embereknek, hogy nem talált rá.

— Ezért ugyan — szolt — nem érdemes aggódni. Valaki bizonyosan magával vitte, mert látta, hogy fázik. — Ez ugyan el nem pusztul! Majd megjön holnap a levesre.

De nem jött meg. Órák hosszat állt az országuton és vára-kozott. Aztán, mikor érezte, hogy meg kell fagnia, vaktában elindult. A hófúvásban nem

Összesen 392. A magyarországi rendtagok neszora Faeth Lajos, ki 1811-ben született, 1828-ban lett szerzetes s jelenleg a magyar óvári háznak tagja. A rend vezetése alatt álló intézetekben az 1898/99. tanévben 8638 növendék részesült oktatásban. A mult tanévben hatan haltak meg. A kegyes tanítórendek a magyar országgyűlés ajánlatára, III. Károly király helybenhagyásával, az 1715. évi 102. törvényekkel honosított meg s legelső főnöke a lengyel Opatovszky Venczel volt, a kinek idejéről 45 főnöke volt mindmáig.

— **Rokkant-egylet Nagybecskereken.** A nagybecskereki munkások vasárnap délután az Ellmer-féle vendéglőben tanácskozásra gyűlnek össze, a mikor megalakítják a magyarországi rokkant-és nyugdíj-egyletének nagybecskereki fiókját. Valóságos jótétemény lesz ez a munkásnép mindkét nemére nézve, mert lehetővé teszi, hogy csekély heti befizetés után tisztességes ellátásban részesüljenek rokkantságuk esetén. Így aki 10 éven keresztül 10 krajcárt fizet hetenkint az egylet pénztárába, betegsége esetén, vagy a mikor már munkaképtelenné válik, 4 frt 20 krt kap minden hét napra, ami szegény embernél nagyon is tekintélyes összeg. Igen szép és humánus az egylet célja, a mely a nyugdíjazáson kívül feladatává tüzte ki az egyleti tagok árva-nak gyámolítását s az özvegyek segélyezését is. A cél elérésére a rendes tagok beiratási díjja, és évi befizetései, az adományok, hagyatékok, mulatságok jövedelme s ezek kamatai szolgálnak. Minden tag belépésekor 1 frt 50 krt fizet beiratási díj címén (50 tag egyszerre való belépésekor a beiratási díj csak 50 kr). A tagok azután három osztályba soroztatnak. Az elsőben 10, a másodikban 12, a harmadikban pedig 15 kr. tagdíjat fizetnek hetenkint s eszerint nyerik rokkantságuk esetén a segélyt. A munkások józanságát dicséri mindenestre a megindított akció, melynek sikeréhez mindenki csak szerencsét kívánhat.

— **A szerelem hónapja.** A közhit szerint ugyan május a szerelem hónapja és általában úgy vélik, hogy a tavasz nemcsak a rügyeket fakasztja ki, hanem a szíveket is, melyek hamarabb lobbannak lángra virágos májusnak poezist lehellő hónapjában. Ugy látszik azonban, hogy a nagybecskereki szerelmesek megcáfolják a májushoz fűzött közhitet. Lapunk egy barátja jelenti ugyanis, hogy hitelesnek jelzett információja szerint Nagybecskereken legközelebb nem kevesebb mint nyolc eljegyzés fog megkötetni. A becskerekai társadalomhoz tartozó legszebb nyolc leány lesz menyasszony a télen. Természetes, hogy nem irhajuk ki a szép menyasszonyok és szerelmes vőlegények neveit, mert egyrészt ez erős indiskréció lenne, másrészt néha még az eljegyzés után sem bizonyos a házasság, annál kevésbé ajánlatos tehát, íjesmit az eljegyzés előtt publikálni. Annyi azonban ezen előjelekből bizonyos, hogy az idei bálokon erősen meg fog gyűrűlni Nagybecskereken az »eladó lányok« száma, a mit a sok előre megvásárolt karikagyűrű bizonyít a legékebben.

ismerle meg az országotat s elhavazott gödrökön bukdácsolt át. Felkapaszkodott és házat keresett.

De a jeges hó hidege mindjobban átjárta s mikor csenevész lábai nem bírták már a menést, leült egy szántóföld szélén és sohasem kelt fel többé.

A hó fehér pihéi lassankint egészen elborították. Megmerevedett tagjai eltűntek a sűrűsödő hóréteg alatt, mely egyre hullott s rövid időn nem mutatta semmi jel, hogy hol fekszik a teste.

A rokonai színből keresték, nyolc napig kutattak utána. Még sirtak is. De abban az esztendőben erős volt a tél, későn engedett fel a föld fagyja. Nem találták a nyomát sem.

Egyszer vasárnap misére menő parasztlak nagy sereg hollót láttak keringeni a levegőben. A holló csapat mint a felhőszakadás csapott le egy helyre, majd megint felrajzott és keringett a levegőben.

Egy héttel azután is ott szállongtak az undok madarak. Rajzásuk elsötétítette az eget, olyan tömegben szálltak fel s alá, mintha a világ minden tájékról sereglettek volna ide: hangos káromással csaptak le a csillámló hóra, makacsul egy helyen dulták föl a havat s fekete testük kísértetiesen tarkállott a szűzfehér leplen.

Egy fiu odaszaladt, hogy megnézze, mit keresnek a madarak. A világtalan koldus holttestét látta meg, melyet már egészen szétéptek és felig fellaktak a hollók. Fehér szemegolyóit kivágták a falánk madarak...

S valahányszor az első verőfényes napok örömet érzem, felmerül lelkemben a sötét emlékezet, a bánatos gondolat, erre a világtól kitaszított nyomorékra, kinek halála megváltás volt mindenkire, aki csak ismerte.

— **A munkásképző egylet estélye.** A nagybecskereki munkás-képző-és társas egylet 1899. évi november hó 25-én (szombaton) saját egyleti helyiségében (Ellmer-féle vendéglő) az eddigi vasárnapi mulatságok befejezéséül zártkörű Katalin-táncmulatságot rendez. Belépti-díj 80 fillér személyenként. Kezdeté este fél 9 órakor.

— **A köhögő Nagybecskerek.** Falb ur, a modern Ezsaiás, a mostani hetet nem sorozta a kritikusok közé s így már jó eleve tisztában voltunk azzal, hogy ez a hét nem mulik el baj nélkül. Aggódásunk nem is volt túlzott, mert az utóbbi három nap csakugyan kritikusként bizonyult; még pedig nem a mérhetetlen makrokozmoszra, — a makrokozmosz utóvégre csak kiheveri valahogy a Falb ur jóslatait, — hanem a saját tüdőnkre és légszövünkre. A november nyirkos ködével, esős hidegével együtt pontosan beköszöntött az őszi évad ismeretes nyavalyája: a köhögés. Nagybecskerek 23 000 lakósa közül enyhe számítással 10 000 akad olyan, aki ez idő szerint képtelen volna arra, hogy az Armand Sylvestre novellahőseit utánozza: egyik se húzódnának meg csöndesen a ruhásszekrényben, míg a férj toporzékolva a szobába lép. Mert most a legóvatosabb udvarlót is elárulná az influenza és a köhögés. Végre elérkezett az orvosok napja: még a legkisebb doktor is csak úgy dusálkodik a lobbokban és a hurutokban. De nem is szólva ama betegekről, akik meleg dunnák között szorongatják hónuk alatt a hőmérőt, sok ama polgártársaink száma, akik oda-künn, a nyílt utca során, köhögik el bánatukat és keservüket. A kávéházakban csak tehetetlen gesztusokkal jelzik a vendégek a forró teát, s a cigány legszebb nótáit is tönkretesz a köhögés orkánja, csupán ők, a boldogok, a realjogu gyógyszerárak tulajdonosai nevetnek elégtelen a markukba: hiszen az emberiség kinibe és szal-cilbe fekteti a megtakargatott fillereit. Mert novelláink aranyetszéses kötetei helyett ez idő szerint orvoságos skatulyák és orvososság üvegek foglalnak helyet a művelt családok asztalán.

— **A szegények öröme.** Az »iskolagyermekbarát egylet« minden télen szokásos leves és kenyér kiosztása, a nagybecskereki polgári iskolai épületnek erre igen alkalmas szép és világos földalatti helyiségében, f. hó 27-én indul meg. Evvel párhuzamosan az erre utalt szegényebb sorsú népiszkolai tanulók egy nagy része téli ruhával, meg lábbelivel nyer ellátást.

— **Lefejezett katona a sineken.** Lapunk tegnapi táviratai között megemlékeztünk már róla, hogy egy katonát, aki Szőregh mellett részegen feküdt a sineken, elgázolt a vasut. A rémes esetről a következő részleteket kaptuk: Az elmúlt éjjel a gyors-tehervonat, 11 óra tájban elhagyva Szőregh állomást, prűszkölve robogott Szeged felé, mikor a mozdonyvezető gépész a mozdony előresugárzó lámpafényénél észrevette, hogy egy mozdulatlan sötét tömeg fekszik keresztben a sineken. A gépész tüstént ellengőzt adott a lokomotivnak s így sikerült megállítania a vonatot, közvetlen a sötét akadály előtt. Borzalmas látvány tárult eléjük. Egy fej nélküli holttest feküdt a sineken, zöldhajtókás közlegényi egyenruhában, lábak nélkül, borzasztóan összeroncólva. Csonka törzséből, a nyakán még mindig szívárgott a vér, a mellén fel volt szaggatva az uniformis és a hus, és a szabadon előmeredő bordacsontokon egyes véres huscfrangok lógtak. Rövid keresés után a holttest fejét is megtalálták a töltés mellett, ahova legurult. Az elborzadt vonatszémélyzet mindjárt látta, hogy a zöldhajtókás közlegényt egyik előző vonat tiporhatta el, vagy a 8 órai, vagy a 9 órai aradcsanádi vonat. A holttestet úgy a hogy összerakták, a fejét odatették a vállai közé, majd gondoskodva, hogy az eset azonnal megjelentessék a szőreghi csendőrszéknek, a vonaton levők újra megindították a vonatot és folytatták utjukat Szeged felé. A csendőrség őrzárata a vett jelentés után nyomban a szerencsétlenség színhelyére sietett s egyidejűleg jelentést tett a török-kanizsai főszolgabírósnak. Miután a kíváncsiak kora reggel óta sergestül áldogáltak a holttest körül, a csendőrség egész délutánig szuronyosan őrzötte a holttestet. A vonalon tovarobogó személyszállító vonatok utasai kinézvén a kocsik ablakán, sohasem felejtik el a szörnyű látványt: a véres, szétapritott tetemet, melyet szuronyos csendőrök strázsáltak. Végre

kiérkezett Szegedről a szerencsétlenség színhe-lyére a katonai bizottság, mely a polgári ható-ságok közbenjöttével helyszíni vizsgálatot tartott. Megállapította a bizottság, hogy a vonat által felnevelt katora, a Szegeden állomásozó 46-ik cs. és kir. gyalogezred Dimovits Péter nevű közlegénye, aki október elsején vonult be az ezredhez fegyverszolgálatra. Konstatálta a vizs-gálat, hogy Dimovits engedély nélkül szökött ki Szőreghre, az Erzsébet-napi bucsura. Valószínű, hogy itt annyira leitta magát, hogy részegségében felfeküdvé a sinekre, teljes és öndutlan álomba merült. Így a reárohanó vaskerek felzabdalták anélkül, hogy talán egy pillanatra is magá-hoz tért volna.

— Nyilvános köszönet. A helybeli „Jótekon-y növegyet” 15 frtot, Fischer Lipót és neje 10 frtot, Kurländer Imre 5 frtot és dr. Mihálovits Ödön két gazdátlan pulyka eladásából befolyt összeg címén 2 frt 50 krt küldött az „Iskolagyermek-barát” segélyező egyesület céljaira, a mely egyes adományokért legmelegebb köszönetét fejezi ki az egyes elnöksége.

— Színész és kritikus. Szegeden is kitört a háború a színészek és a sajtó között. Az alföldi nagy metropoliban Krecsányi Ignác társulata szolgálja Thaliát és igyekszik minden lehető eszközzel kielégíteni a közönség izlését. A két szegedi lap kritikái eddig teljes tárgyilagosa-gal és jóakarattal foglalkoztak is a kitűnő szín-társulattal, a mikor egyszerre Mátrai Kálmántól, a társulat egyik kevésbé jelentékeny tagjától, nyílt levelezőlapot kaptak, melyben ez őket „nagyképu ostobáknak” nevezi. A két kritikust meglepte ez a nem éppen elismerő nyilatkozat és egyértelműleg elhatározták, hogy a szegedi lapok mindaddig nem foglalkoznak a színházzal, míg teljes elégtételt nem kapnak a sértésért.

— A csigafogyasztás Párisban. A franciáknak egy legkedveltebb csemegéje a csiga, a melyet különféle kép elkészítve óriási mennyiségben fogyasztanak el évenként. Egyedül a nagy vásár-csarnokban évente 820,000 kilogramm csiga kerül eladásra.

Irodalom.

Felhívás a magyar nemzethez.

— Báró Eötvös művei. —

— nov. 22.

Nemcsak a magyar Helikon, de a világ-irodalom sem mutat fel oly magasra kiemelkedő költői alakot, a minő báró Eötvös József. A kiben a lángész egyesült az aethetikussal, a ki született főnemes volt és Istentől hivatott népbarát, a kinél az idealismus életét elemét képezte a gyakorlati reformtörekvésnek.

Mi, a kik fiatal szívvel olvastuk nagy régen Eötvös költői műveit, akkor a gyönyörű ábrán-dokat bámultuk azokban; most, midőn újra el-olvassuk e műveket, megdöbbenünk rajta, hogy ezek az ábrándok megannyi proféciaik voltak, a mik csodamódon beteljesültek.

Akkor sirtunk rajtuk, most triumfálva tap-solunk nekik.

Báró Eötvös Józsefnek minden regénye korszakot jelző fenomenalis alkotás volt: a Karthausi, a Falu jegyzője, a Magyarország 1514 ben. Az eszmék gazdagsága, a szív mély érzelmei elfeledtetik az olvasóval, hogy ezek irányregények; de maga az irány, a kitűzött cél is oly isteni eredetű: a rokonszeny az elnyomott néposztály, a kitaszított vallásfelekezet iránt; hivatkozás az emberiségre a szabadság, az egyen-lőség igazai végett.

Es mindez eszméknek a győzelmét meg-érte, sőt kivívni segített az államférfi, a miket mint költő odarajzolt az égre, odavarázsolta a délibábra. A Fata Morgana álompalotái kővé váltak: a költő megérte saját apotheozisát a nem-zeti átalakulás korszakában.

Azért fokozott érdekűek báró Eötvös József művei most, a midőn azokat mint kivívott győ-zelmek történetét olvassuk: költői szépségeik a mai kor teljes világitásában még jobban kitűnnek.

De versenyeznek a költői műveivel politikai munkálatai, a mikben a költő mint ember, mint philosoph, mint hazafi emelkedik ki messze ma-gasra a mindennapiság gözköréből. Ezeket úgy olvassuk most, mint az evangéliumot.

Báró Eötvös József munkáinak nem szabad hiányozni egy mivelt, egy előkelő magyar csalá-d asztaláról sem. De el kell azoknak foglalni a maguk helyét annak a néposztálynak a házá-ban is, mely felszabadulását, emberi és hazafiui jogainak megadatását ezen művek hatásának köszönheti. Ha egy gazdának sok az az ár, álljanak össze hárman, négyen; cseréljék ki a műveket. A mely háznak a mestergereidáján

báró Eötvös József könyve ott fog állni, arra a házra áldás száll az égből.

Ohajtandó, hogy ne legyen Magyarországon egyetlen társaskör, egyetlen iskola, egyetlen család sem, melynek könyvtárában Eötvös József munkái fölhalhatók ne legyenek; kivánatosnak tartanók, ha többen abból a célból is megren-delnék Eötvös József munkáit, hogy azokat sze-gényebb iskolák könyvtárainak adományozzák.

A nagy költő, mint államférfi, mint a ma-gyar kormány tagja, a lelkiületének megfelelő munkát végezte: a vallás, a közmivelődés mi-nisztere volt. Fő gondja volt a néptanítók ügyé-nek emelése. Ez az osztálya a magyar társa-dalomnak az, melynek hivatása Magyarországot másodsor is meghódítani, s melynek jutalma ezért — az életfogytig tartó szegénység — fo-gadalom nélkül.

A néptanítók sorsát enyhíteni még holta után sem szűnt meg a magyar közművelődés vezére. Resurrexit. A holt betűk feltámadtak, jótekonny meletet adni a magyar haza mosto-háinak.

Es ez így történt.

Atyjának szelleme meghihlette méltó örökösét báró Eötvös Lórándot, aki e halhatatlan nagy-ság minden munkájának tulajdonjogát az Eötvös-álapra ruházta át azzal a jólelkű gondoskodással, hogy a teljes kiadás jövedelméből a Budapesten és Kolozsvárott felállítandó Tanítók Házában magyar tanítók és professzorok gyermekei — felekezeti és nemzetiségi különbség nélkül — lehetőleg ingyen élvezzék az internátus minden előnyét.

Megjelennek tehát egyöntetű teljes kiadás-ban báró Eötvös József összes költeményei, re-gényei, politikai és bölcselmi munkái, gondolatai és levelei, a mik eddig kinyomtatva nem is vol-tak, a mi magában véve is nagy, emlékezetes irodalmi esemény. De ami tartalmilag gazdagabbá, kulturánkra nézve pedig szinte korszakossá teszi e teljes kiadás megjelenését: az e vállalat jöve-delmének hovaforrása.

Mert ez már teljes diadalát jelenti az Eötvös műveiben elhíntett eszméknek. Gyakorlati meg-valósulását az ő álmokképeinek. Megértését szé-dítően mély és tartalmas államfilozófiai gondo-latainak. Ebben feltámad a költő és az államférfi, az egyik, hogy újra és újra gyönyörködtessen, a másik, hogy újra cselekedjen.

Kettős célt szolgál így mindenki, aki e nagyszerű munkára előfizet és aláírókat gyűjt. Magának örökké visszatérő lelki gyönyörűséget szerez, másoknak pedig, tehetetleneknek, az élettel küzdőknek istápolójává lesz.

Eötvös József eszméit terjeszteni annyit tesz, mint a fölvilágosultság világát hinteni szét a népek millióira. Fölvilágosodott nemzet pedig meglegedett, virágzó és boldog!

Az előfizetési összegek a Belvárosi Taka-rékpénztár-Részvénytársasághoz (Budapesten, Ko-ronaherceg-utca 3) sz. küldendők.

Az aláírási iverk megfelelően kitöltve az „Országos Eötvös-Bizottság”-hoz (Budapesten, Szentkirályi-utca 47 sz.) küldendők.

— Uj Idők. A Lánchid jubileuma és az új alföldi műt megnyitása azok az aktuális témák, melyekkel számos képből és hivatott tollra valló szövegben foglalkozik az Uj Idők e heti száma. Azok közé sorozható az is, mit Horváthy, az Uj Idők e kedvelt alakja a hét színházi újdonsá-gairól elmond. Külön történeti jelentőségűek a képei közül a felsőmagyarországi reneszánsz építés-tről hozott illusztrációk, valamint Brandenburgi Katalin diszruhája és Apafy Mihály meg felesége templomi széke. A szövegben van regény Herczeg Ferenctől, novella Malonyai Dezsőtől és Lauka Gusztávtól, továbbá számos apró cikk, zenekedve-lőknek pedig egész oldalos kóta: a burok nemzeti dala az eredeti szöveggel és fordításával együtt.

TÁVIRATOK.

A kvóta.

Budapest, nov. 22. (A „Torontál” eredeti táv.) A félhivatalos „Országgyűlési Értesítő” jelenti: A kvótaküldöttségek al-bizottságai ma déli 12 óraker közös érte-kezletre gyűltek össze, a melyen meg-egyeztek tíz évi időre a kvótára nézve. E szerint Magyarország 34.4, Ausztria pedig 65.6 rész kvótát fizet. A megegyezést az értekezlet azonnal közölte Széll Kálmán magyar és gróf Clary osztrák miniszter-elnökökkel, nemkülömben Kniazolucki osztrák miniszterrel A kvótajavaslatot hol-nap jelenti be a Házban s december 4-én veszik tárgyalás alá.

Budapest, nov. 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) A kvótabizottság magyar tagjai hangsúlyozva az elfogadott százalék jogosulatlan magasságát, csak azon határozott kijelentéssel fogadták el azt mégis, hogy cselekedetük rugója felsőbb állami érdek. A megegyezés 3 pontból áll.

Mikor az országházban a folyosókon Pulszky Ágost a 34.4-es kvóta hírért meghozta, Justh Gyula így szólt:

— Ebből sem lesz törvény december végéig!

Dumba osztrák bizottsági tag a tárgya-lások befejeztekor Falk Miksához fordulva megjegyezte:

— Megkönnyebbült szívvel távoznék.

Falk Miksa elmésen visszafelelt:

— Mi pedig megkönnyebbült zsebbel.

Déli 1 óraker a kvótabizottság plénuma ratifikálta a megállapodást.

Koburg Lujza váltója.

Budapest, nov. 22. (A „Torontál” eredeti táv.) Bécsből jelentik, hogy ott ma kezdtek tárgyalni Koburg Lujza hercegnő váltópörét. A hercegnő ügyvédje tagadja, hogy megbízottja aláírta volna a váltót. A vizsgálatot ennek folytán folya-matba tették.

Kiutasított tanfelügyelő.

Budapest, nov. 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Makóról jelentik: Érde-kes ügyet tárgyalt ma Csanádmegye tör-vényhatósági bizottságának rendkívüli köz-gyűlése. Az ügy hőse Boor nagylaki evang. lelkész, aki Csanádmegye tanfel-ügyelőjét, a mikor az hivatalos körutjában meglátogatta Boor iskoláját, durván ki-utasította a teremből. A napirend előtt azt indítványozták, hogy a közigazgatási bizottságot rendkívüli ülésre hívják össze, a mely a tanító fölháborító ügyével fog-lalkozzék. A megyegyűlés az indítványt elfogadta.

Kinevezések szabott áron.

Budapest, november 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Megemlékeztem már arról a nagy feltűnést keltő feljelentésről, melyben Istvánffy Istvánt, Nagyvárad város első aljegyzőjét súlyos vádakkal illetik, hogy a városnál üressé-ben levő állásokat a legtöbb ígérőnek adta el, mint a személyi ügyekkel megbízott tisztviselő, akinek a jelöltjeit a polgármester minden eset-ben kinevezte. Beczkay Arthur vámfelügyelő leplezte le az aljegyző üzelmeit. A vizsgálatot Bulyovszky József dr. polgármester vezeti. A kihallgatott tanuk egybehangzóan azt vallották, hogy Istvánffy aljegyzővel sohasem érintkeztek, hanem az atyjával, Istvánffy József tanítóval tárgyaltak a kinevezések felett.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1899. november 22.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései:

B u z a	kilo	100 kilogr. ára		kilo	100 kilogr. ára		
		frtől	frtíg		frtől	frtíg	
Bánsági	ó	76	7.70	7.75	80	8.15	8.25
Tiszavidéki	„	76	7.70	7.80	80	8.20	8.30
Pestvidéki	„	76	7.65	7.75	80	8.15	8.25
Bácskai	„	76	7.85	7. —	80	0.	0. —

Rozs	uj	elsőrendű	kilo	
			70-72	6.25 6.35
„	„	másodrendű	—	6.10 6.20
„	„	takarmány	60-62	5.90 6.10
„	„	égetni való	62-64	5.65 5.75
„	„	sörfőzésre való	64-66	6.40 6.60
Zab	„	—	39-41	5.35 5.45
Tengeri	ó	bánsági	—	5.20 5.50
„	„	másnemű	—	5.30 5.40

Határidő-üzlet.

Budapest, nov. 22. (A nagybecskerek Lloyd-társulat távirata.) Buzában a kínálat kielégítő, vételkedv mérsékelt. Kötetett: Buza 1900. áprilisra . . . 8.06 — 8.07 Buza 1900. szept.-re . . . 8.13 — 8.14 Rozs áprilisra . . . . . 6.52 — 6.53 Zab áprilisra . . . . . 5.10 — 5.11 Tengeri 1900 májusra . . . 4.94 — 4.95

VASUT-ÜGYEK.

11343. szám. 1899.

Torontáli h. é. vasutak

Pályázati hirdetmény.

Az alulírott üzemeltetőség Pancsova állomásán levő vasuti vendéglőjét bérbeadni óhajtván, ennek bérbeadására ezennel pályázatot hirdet.

A pályázni kívánók felhivatnak, hogy 50 kros bélyeggel ellátott ajánlataikat legkésőbb folyó évi november hó 25-én déli 12 óráig alulírott üzemeltetőséghez "Ajánlat 11343/99. számhoz" megjelöléssel nyújtsák be.

Az ajánlatban világosan kiteendő, hogy pályázó a torontáli h. é. vasutaknál érvényben levő általános és idevonatkozó különleges feltételeket, melyek alulírott üzemeltetőség forgalmi osztályánál a hivatalos órák tartama alatt megtudhatók, ismeri és elfogadja.

Itt megjegyeztetik még, hogy a fentemlített vendéglő bérbeadásánál a szükséges vendéglői butorok és berendezések a torontáli h. é. vasutak részéről bocsátatnak bérlőnek rendelkezésére.

A bérleti díj 400 koronában állapított meg. Bérlő köteles az elvállalt kötelesek betartásának biztosításául 400 koronát készpénzben vagy állami letételekre alkalmas értékpapirokban letenni.

A torontáli h. é. vasutak üzemeltetősége fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között szabadon választhasson.

Nagy-Becskerek, 1899. évi október hó 13-án.

(12-12)

Az üzemeltetőség.

166179. szám. 1899.

Magy. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

Az alulírott igazgatóság a magy. kir. államvasutak részére a jövő 1900. évi január hó 1-től három, illetőleg öt éven át kék másoló papírból felmerülő szükségletének szállítását biztosítani kívánván, ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

A kiírás tárgyát képező kék másoló papírról szóló kimutatás, mely egyszersmind ajánlati mintául szolgál, valamint a szállításra vonatkozó részletes módokat valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők és a magy. kir. államvasutak igazgatósága anyag és leltár beszerzési A/III. szakosztályánál (Budapest, Andrássy-ut 73. szám, 40. ajtó szám) kaphatók.

(3.1)

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

Ad. 17068/99 szám.

Magy. kir. államvasutak.

A termesgőzhajók téli menetrendje Fiume—Velence és Fiume—Ancona között.

Fiume és Velence között a legnagyobb kényelemmel berendezett gyorshajók közlekednek, melyek az I. helyen kívül még külön luxus osztályllyal is bírnak, melyek külön teremmel, kitűnő ágyakat tartalmazó kabinokkal, dohányzó teremmel és villamos világítással vannak ellátva.

A Fiume—Ancona között közlekedő gőzhajó a termen kívül még egy kisebb 4 háló helylyel ellátott családi teremmel (salon prive) is bír, mely külön megrendelhető.

Ezen termes hajók téli menetrendje f. évi november hó 1-től 1900 évi márczius 31-ig a következő:

Fiuméből indul Velenczébe minden szombaton 8 órákor este, csatlakozásban a Budapest-ről este érkező gyorsvonathoz, érkezés Velenczébe másnap reggel 7 órákor.

Velenczéből indul Fiuméba minden kedden este 7 óra 30 perckor a Szt.-Márk-térről; érkezik Fiuméba másnap reggel 6 óra 30 perckor, csatlakozásban a Budapestre reggel induló gyorsvonathoz.

Fiuméből indul Anconába minden csütörtökön este 8 órákor, csatlakozásban Budapest-ről este érkező gyorsvonathoz; érkezés Anconába másnap reggel 6 órákor, csatlakozásban a Rómába induló gyorsvonathoz.

Anconából indul Fiuméba minden szombaton este 8 óra 30 perckor, csatlakozásban a római, nápolyi és bolognai gyorsvonatokkal; érkezés Fiuméba másnap reggel 6 óra 30 perckor, csatlakozásban a Budapestre reggel induló gyorsvonathoz.

A tengeren való hajó átkelés 10 órát vesz igénybe.

Fiuméből—Anconáig, vagy Velenczéig a gőzhajón fizetendő:

A luxus-osztályban ágygyal együtt 16 kor.;
az I. helyen " " " 12 "
a III. " " " 6 "

Bécs államvasut és északi vasut p. u. és Fiume közt Budapestén át alábbi menetdíjak fizetendők és p. a gyorsvonaton I. oszt. 36 kor.

70 fillér, II. oszt. 24 kor. 40 fillér és a személyvonaton III. oszt. 11 kor. 80 fillér. Ezen jegyek 8 napig érvényesek, mely idő alatt az utazás Budapesten láttaozás mellett totzés szerint megszakítható.

A fentebbi utirányon át Olaszországba közvetlen gyorsvonatu menetjegyek is kiadtnak következő áron:

Budapest—Firenze	I. oszt.	75.80 franc.
" —Genua	" "	92.50 "
" —Milano	" "	71.95 "
" —Turin	" "	92.25 "
Budapest—Firenze	II. oszt.	55.45 franc.
" —Genua	" "	67.25 "
" —Milano	" "	52.85 "
" —Turin	" "	67.10 "
Budapest—Firenze	III. oszt.	30.15 franc.
" —Genua	" "	36.55 "
" —Milano	" "	28.70 "
" —Turin	" "	36.45 "
Budapest—Nápoly	I. oszt.	104.45 franc.
" —Róma	" "	76.05 "
Budapest—Nápoly	II. oszt.	77.55 franc.
" —Róma	" "	55.65 "
Budapest—Nápoly	III. oszt.	41.05 "
" —Róma	" "	30.30 "

Ezen jegyeken kívül Budapestről, Battaglia, Bologne, Brindisi, Livorno, Padua, Pisa, Verona állomásokra is adtnak ki közvetlen menetjegyek.

Bővebb értesítés nyerhető a magy. kir. államvasutak városi menetjegy-irodáiban és a Cook-féle utazási irodában: a „Courier“ nemzetközi utazási irodában; Abbáziában és Bécsben; „Schenker és Társa“ cégnél Budapesten és Bécsben és Antonio de Paoli cégnél Velenczében; valamint a Stangen-féle utazási irodában Berlinben.

Budapest, 1899. szeptember hó 7-én.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

72726. sz. II-1899.

Magyar királyi államvasutak.
Üzletvezetőség Debreczenben.

Pályázati hirdetmény.

Az 1900. illetőleg további két évre szükséges pályafentartási faanyagokat szerződésileg biztosítani óhajtván, szállításuk végett nyilvános pályázatot hirdetünk.

A jövő 1900. évben az alábbi mennyiségre lesz szükség:

41.3 m ³	jegenyefenyő deszka,
39.0 "	szétszétletlen fenyő deszka,
35.0 "	vágott erdei fenyőfa,
217.0 "	faragott fenyőfa,
435.0 "	faragott tölgyfa,
30000 fm.	vágott fenyőféc,
32.5 m ³	fenyőfa-palló,
92.5 "	tölgyfa "
28.5 "	tölgyszálfa,
11.0 "	fenyőszálfa.

Ajánlatok alulírott üzletvezetőség I. általános osztályához f. évi november hó 30-án déli 12 óráig betérjesztendők, az 5% bántépen pedig f. évi november 29-én déli 12 óráig alulírott üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál teendő le. A részletes feltételek, nemkülönben az ajánlat-tételre szolgáló űrlapok, valamint a méretjegyzékek alulírott üzletvezetőség I. általános osztályában megszerzethetők és valamennyi üzletvezetőségnél megtekinthetők. A 122291/96. sz. általános és 136719/92. sz. különleges szállítási feltételek szintén fenti hivataloknál megtekinthetők és a budapesti nyomtatványtárnál (Andrássy-ut 73/75) a vételár 25 kr., illetve 15 kr. lefizetése mellett megszerzethetők, postán való küldése esetére postaköltség fejében 10 kr. melléklendő.

Debreczen, 1899. október hó.

Az üzletvezetőség.

Hirdetések.

9561. tkvi szám 1899.

1009-1.1

Arverési hirdetmény és feltételek.

A perlaszi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán a zombori kereskedelmi és iparbank javára 2950 frt tőke s ennek 1897. évi május 15-től járó 5% kamatai, 6 frt 73 kr. óvási, 1/3% váltódíj és 19 frt 86 kr. már megállapított eddigi, 14 frt 20 kr. jelenlegi s még felmerülő költség kielégítése végett az 1881: LX. t.-c. 176. §. értelmében Kupuszárovics Milutin zombori lakos ellen a Torontál-Sziget község határában

fekvő és a torontál-szigeti 1365. sz. tkvben foglalt:

1. I. dülő 129. hrsz. 1975 hold I. o. szántónak Kupuszárovics Lyubomir nevének álló fele részére 119 frt 50 kr.;

2. I. dülő 129. hrsz. 2625 hold I. oszt. szántónak ugyanazon fele részére 171 frt.;

3. II. dülő 129. hrsz. 2 hold I. oszt. szántónak ugyanazon fele részére 154 frt.;

4. I. dülő 129. hrsz. 2800 hold kaszálóra ugyanazon fele részére 137 frt.

A tor.-szigeti 1222 számú tkvben felvett:

5. 170. hrsz. 1725 hold I. oszt. szántóra egészben 153 frt.;

6. A tor. szigeti 154. sz. tkvben felvett III. dülő 184. hrsz. 2 hold I. oszt. szántónak fele részére 111 frt.;

7. I. dülő 171. hrsz. 1800 hold szántónak fele részére 123 frt.;

8. II. dülő 171. hrsz. 11298 hold I. o. szántó egészben 188 frt.;

9. III. dülő 171. hrsz. 4 hold I. oszt. szántónak a fele része 222 forint 50 kr. becsárban az árverést elrendeli és azt, vala mint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Tor.-Sziget községében 1899. évi december hó 6-án déli 9 órákor fog megtartatni a következő egy a tkvi hivatalban, mint Torontál-Sziget községben kifüggesztett és megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.

2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

3. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban letenni.

4. Vevő köteles a vételár 3 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat u. a naptól számított 30 nap alatt, a harmadikat pedig u. a naptól számított 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamattal együtt az antalfalvai kir. adóhivatalnál lefizetni.

A bántépen az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

5. A vevő köteles az eladott ingatlan terhelő az árverés napjától esedékes adókat és illetékeket viselni és az ingatlan birtokába az árverés jogerőre emelkedésekor lép.

6. A vevőnek véli bizonyítvány csakis akkor fog kiadni, ha utóajánlat nem tétetik.

7. A tulajdonjog a vételár és kamatainak lefizetése után fog a vevő javára bekebelezetni.

8. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tesz, az ingatlan bármelyik érdekelt fél kérelmére a vevő veszélyére és költségére újabb fog eladatni.

Perlaszon, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, 1899. évi október hó 28-án.

Tóth,

kir. aljbíró.

A bántépen az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

5. A vevő köteles az eladott ingatlan terhelő az árverés napjától esedékes adókat és illetékeket viselni és az ingatlan birtokába az árverés jogerőre emelkedésekor lép.

6. A vevőnek véli bizonyítvány csakis akkor fog kiadni, ha utóajánlat nem tétetik.

7. A tulajdonjog a vételár és kamatainak lefizetése után fog a vevő javára bekebelezetni.

8. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tesz, az ingatlan bármelyik érdekelt fél kérelmére a vevő veszélyére és költségére újabb fog eladatni.

Perlaszon, a kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, 1899. évi október hó 28-án.

Tóth,

kir. aljbíró.

Jarkovác község előljárásgától.

4491. kig. szám 1899.

1010-1.1

Árverési hirdetmény.

Alólírott község előljárásga ezennel közhírré teszi, hogy a „Ludaska bara“ nevű dülőben fekvő idei

ná -termést

körülbelül 1/4 holdas parcellákban készpénz fizetés mellett nyilvános árverésen folyó évi november hó 26-án d. e. 9 órákor a helyszínén eladni fogja

Feltételek a község jegyzői hivatalban a hivatalos órákon belül betekinthezők.

Jarkovácson, 1899 évi november hó 19-én.

Stefanovits,

h. jegyző.

Zsebelyan Pera,

bíró.